

“Somni esperat fet realitat”

Per Sandra Castelltort

Arriba el gran dia, tots a punt per fer l'assaig general amb el mestre Dudamel i l'Orquesta Simon Bolívar. *“Estic emocionada”*, li confesso a en Pablo tot pujant l'escala; quin privilegi... Ens donen la benvinguda i tot seguit el mestre ens diu: *“Muchachos, hoy la Novena, ok?”* i ja tots li somriem... De seguida ens meravellem de la perfecció tècnica, expressiva i memorística del mestre Dudamel: *“Retomamos en donde la «R» de «Rosita»...”*. I ens dóna les últimes indicacions: *“Estamos expresando la alegría de ser hermanos; el coro tiene que ser como fuegos artificiales; así que por favor, disparen hacia arriba, que si no nos quemamos...”*.

I arriba el somniat concert... Màxima concentració a la sala i iniciem aquest meravellós viatge simfònic guiats per l'expressivitat i l'entusiasme del mestre, articulant cada consonant i donant sentit a les nostres paraules de joia, d'abraçades i de germanor durant la fuga per culminar amb els focs d'artifici, que efectivament arriben: una ovació d'aplaudiments d'un públic també emocionat... A la sortida, el mestre Halsey ens congratula amb un *“Molt bé”, “Súper”*... quanta *“Freude”*, quanta alegria es respira en l'ambient... Quina meravella de somni... I poder-lo repetir l'endemà en un altre escenari... quin privilegi... quin agraïment a tots: companys, instrumentistes, mestres i col·laboradors de la casa..., perquè entre tots hem fet realitat aquest somni...